

Juridische analyse permanente vergunning asiel voor onbepaalde tijd

Ambtelijk juridisch advies

Uit jurisprudentie van het EU Hof volgt dat een asielvergunning moet worden ingetrokken, wanneer er geen gronden (meer) zijn voor asiel. Onze huidige nationale vergunning asiel onbepaalde tijd (artt 33-35 Vw) voorziet thans niet in die mogelijkheid en dient op grond van het Europees recht te worden aangepast, zodat de vergunning kan worden ingetrokken wanneer de grondslag voor verlening is komen te vervallen.

Toelichting

Asielstatushouders krijgen in Nederland na 5 jaar, vrijwel automatisch, een permanente vergunning voor onbepaalde tijd.

Vervolgens is in onze nationale wetgeving opgenomen dat deze vergunning onbepaalde tijd niet kan worden ingetrokken vanwege wijzingen in het land van herkomst/ persoonlijke asielgronden van verzoeker. Anders gezegd: ook wanneer er geen gronden meer bestaan voor asiel, kan de vergunning onbepaalde tijd niet worden ingetrokken. Dit geldt zowel voor verdragsvluchtelingen als subsidiair beschermde en staat daarmee los van de voorstellen mbt een een- of tweestatusstelsel.

Onze huidige situatie is strijdig met de EU-regelgeving. Uit jurisprudentie van het Hof van Justitie van de EU volgt dat wanneer de gronden voor asiel zijn vervallen, periodieke toetsing en toetsing bij een aanpassing van het landenbeleid, de asielvergunning moet worden ingetrokken.

Momenteel loopt het wetstraject om de Kwalificatierichtlijn om te zetten in een verordening. Ook die ontwerpverordening kent een verplichting tot het intrekken van de asielvergunning indien de beschermingsnoodzaak komt te vervallen.

Dat laat onverlet dat op andere (niet asielgerelateerde) nationale humanitaire gronden kan worden voorzien in verblijf. De vreemdeling kan na 5 jaar een beroep doen op de Richtlijn langdurig ingezetene. Hieraan kunnen echter extra eisen worden gesteld, zoals het hebben van vaste en regelmatige inkomsten en een ziektekostenverzekering. Eventueel kan men ook aan artikel 8 EVRM, dat het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven borgt, een verblijfsrecht ontleen.